

له ناو دیوانی هه ندی له شاعیرانی کلاسیکی کورددا،
 چهند پارچه شیعریک ههن که تیکه لاو بوونه و لیک
 جیاکردنه و بیان پیتوستی به به لگه و دهستنوسی باوه
 پیکراو ههیه، واته پارچه شیعریکه و له دوو دیوانی
 چاپ کراودا هاتوو، هه ندی جاریش هۆکاره که بۆ ئه وه
 دهگه پیتته وه که نوسخه ی دهستنوسی دیوانی شاعیره که له
 بهرده ستدا نییه، نموونه ی شمان بۆ ئه مانه زۆرن، له وانه:
 شیعی شهوی یه لدا ی نالی له نیوان نالی و کوردی دا،
 دوو پارچه شیعی خانای قوبادی له نیوان چهند
 شاعیریکدا، شیعی دلاوه ران له نیوان بیخود و شیخ
 نووری شیخ صالح دا، ئه م شیعه ره یه که یکه له و
 شیعرانه ی تا ئیستا ساغ نه کراوه ته وه که هۆنراوه که هی
 کام شاعیره، شیعی (وه فایه) یه، یان هه ریق!
 زۆر ده مپیکه به دوای سه رچاوه ی دهستنوسی ئه م
 شیعه ره ی وه فایه ی و هه ریق دا دهگه پیت، به لام بی هیوا
 بووم. چهندان جاریش له م لا و له ولادا قسه و باسمان
 له سه ره ئه م شیعه ره کردوو، به لام له بهر بی به لگه یی
 نه مانده توانی بریاری ئه وه بده یه که شیعه ره که هی کام له و
 شاعیرانه یه.

خۆشبه ختانه له م دوایمانه دا دهستنوسی عه لی
 که مال باپیر ئاغای شاعیرمان دۆزیبه وه و نوسخه یه کی
 دانسقه و ریکوپیکه، جی ئه وه یه که هه موو شیعه ره کانی
 وه ک خۆبان بلاو بکرتنه وه. له ناو ئه و که شکۆله دا چهند
 پارچه شیعریکه هه ریق و وه فایه یی تیدایه. ئه م
 شیعه ره یه یه که یکه له و هۆنراوانه ی که له نیو ئه و
 که شکۆله دا هاتوو و پالپشتی له بریاره کاتماندا ده کات،
 ئه وه ی بۆ من لیره دا گرنگه ئه وه یه هۆنراوه که ساغ بیته وه
 و له دیوانیکدا جیگیر بیته و ئیتر کهس به شیعی ئه و
 شاعیره ی تری نه زانیته. سه باره ت به که شکۆله که ی
 (عه لی که مال) یه له بابه تیکدا به جوانی ده یناسیتین و

غه زه لی چاوه رپی موژده ی نه سیم هی (وه فایه) یه، یان هه ریق؟!

کاروان عوسمان خه یات (پیتین)
 (تاران)

وهفایی

(ئەو وێنەییە سەد دەڕ سەد ساغ نەبووەتەو)

ناوهرۆکی که شکۆله کهیش دهخهینه روو، لێره دا لهسهری نادوین.

کلیلی توێژینهوهکه: ناساندنی شیعرهکه له دیوانی وهفاییدا، شیعرهکه له دیوانی حهریقدا، شیعرهکه له دهستنوسهکهی کهمالیدا.

ناساندنی شیعرهکه له دیوانی وهفاییدا

یهکهم جار ئەم شیعره له لایهن مامۆستا محهمەد عەلی قههه داغیییهوه له دیوانی وهفاییدا بلاوکراوهتەو (١)، به پێزیان ئەم شیعرهیان له لایه ره (١٥٣-١٥٥) دا داناه، قههه داغی ئەم غهزه لهی به شیعره ژماره (٣١) هیتناوه و پهراویزی ژماره (٣١) ی بو نووسیوه و دهلیت: "ئەم پارچهیه له نوسخه ی (ف) دا له گه ل کۆمه له شیعره ی (وهفایی) دا و به شیعره ی ئەو نووسراوه، به لام وهک دهبینن له کۆتاییدا نازناوی ئەوی تیدا نییه که (وهفایی) زۆر کهم ئەوه دهکا. زیاد له وهش ئەگه ر توژی به وردی سه رنجی بدهین، دهبینن تاموچیتکی تایبه تی تیدایه که کهم له شیعره ی وهفاییدا ههستی پێ دهکری." دوا ی چاپه که ی دیوانی وهفایی که مامۆستا قههه داغی چاپی کردووه، چهند جار تک ئەم دیوانه به ناوی مامۆستاوه چاپ کراوهتەو، به لام به دهستکاری و ریتنوسی نوێوه. ئەم نوسخه یهش که ئیمه له بهردهستماندایه و سوودمان لێ وەرگرتووه، یه کیتکه لهو

چاپانه.

ئەم چاپه که له سه ر چاپه که ی مامۆستا قههه داغی ریتنوس کراوهتەو و هه موو پهراویزه کانی لا براوه و دووباره لیکدراوهتەو و پهراویزی تری بو دانراوه، هه ر وهک چۆن مامۆستا قههه داغی له م شیعره دوو دل بووه و تهواو خۆی بو یه کلا یی نه کردۆته وه بلتیت: شیعره ی وهفاییه، مامۆستا گومانی هه بووه و له سه ره تا دا زۆر به دلنیا ییه وه شیعره که ده داته پال شیعره ی وهفایی، دواتر له بهر نه هاتنی ناوی وهفایی که مپک دوو دل ی و ساردی ده خاته روو...

جگه له وهیش لیکدان هوه بو ئەم هۆنراوه یه ناکات، به و بیانووه ی که شیعره که تازه گه ری تیدایه .. ده کری بیانووی ئەوهیشی هه بیت که ئەم شیعره ه ی وهفایی نییه و له بهر بێ به لگه یی نه توانیت ئەوه بلتیت، چونکه نوسخه ی تری ئەم شیعره مان له بهردهستدا نییه بو پالپشتی کردن و سه ماندن ی به ناوی وهفاییه وه، بو یه لیکدان هوه ی بو ناکه یین. ئەم نوسخه یهش بێ جیاوازی نییه. له م چاپه دا که پهراویزی ژماره (٩٣) ی بو دانراوه و به م شیوه یه هاتووه:

"ئەم غهزه له به کێ له به قهوه تترین غهزه له کانی وهفاییه که تیدا تی کۆشاوه تازه گه ری بێنینه مهیدانی غهزه لی کوردییه وه و تیشیدا زۆر سه رکه وتووه، پێوه شه رحی ئەم غهزه له هه ندی جوانینا سانه یی و هه لسه نگاندنیکی زانستی له سه ر بکه م.

غهزه له نالی یه وه گه یشته وهفایی، وهفایی زۆر تر له نالی له ژیر کار تی کردنی شاعیرانی فارسدا بووه. ده وری وهفایی سه رده می پاشه کشه ی ئەده بی بووه، شاعیران ده یانه وی شتی تازه بلتین. وهفایی له م غهزه لیدا عه مده ن ته شبیها ت و ئیستیعاراتی تازه ی وهک: موژده ی نه سیم، فه رمایش کردن، وه عیدی به فیری زستانی فیراق، باری وه عده ی ویسال، کیتی دل، میروه چی زولف، په روانه ی دل، ئاگری وه سل، ئاوی خوړخوړه، نه قشی موهر، کیتی هیجر، مه زه عه ی میهر و مه حه بهت، توخمی وه سل... به کار بردووه، به لام ئەوه م پێ سه یه ر بوچ له به یتی ئاخردا هیج کام له به یته کاندای ناوی شاعیر نه هاتووه، ئەوه بری دوو دل ده کات. دیاره ئەم غهزه له تازه گه ری تیدایه و هه ر ئەو تازه گه ربیه "حه قیقی" و "حه ریق" و "سه یف" دروست دهکا تا ده گاته "هیمن" و "هیدی" و باخچه ی غهزه لی موکریان ده رازیتیته وه، ئینجا بو یه پێوه م له ئەم غهزه له دا تنیا به مانا کردنه وه ی وشه

قورسه‌کان به‌سه‌نده، بکه‌م پیچ‌ه‌وانه‌ی غه‌زه‌له‌کانی دی، چونکه له شیعرى تازه‌گه‌یشتن ئاسانه. " (لا، ۲۷۶-۲۷۸).

له تازه‌ترین چاپی دیوانی وه‌فایی دا که به‌م دواییانه چاپ کراوه، سه‌ید عوبه‌یدوللای ئه‌یویبیانی مه‌رکه‌زی "برپه‌ک" کارى له سه‌ر کردووه و له ساغ‌کردنه‌وه و پی‌شه‌کی نووسین و ئاماده‌کردنی، د. عوسمان ده‌شتی و له بلاوکراوه‌ی ئه‌کادیمیای کوردی ژماره (۱۴۵)، چاپخانه‌ی حاجی هاشم-هه‌ولتیر، ۲۰۱۲، چاپ و بلاوکراوه‌ته‌وه (۲).

له‌م چاپه‌یشدا ئاماده‌کار له لاپه‌ره (۲۹۴-۲۹۵) په‌راویزی بۆ نووسبووه و ده‌لیت:

"ئه‌و پاره‌هه‌لبه‌سته له ریکه‌وه‌ند و دیوانی وه‌فاییدا هاتووه، له پایانه به‌ندیدا نیوی وه‌فایی نه‌هاتووه!، بی‌جگه له راویژ و هیندی‌ک واژه و زاراوه‌ی به‌گزاده‌ی به‌ری سه‌قز، دوو نیوی (ده‌قیقی و عاشق) که له پایانه به‌نده‌که‌ی ئه‌و ته‌رانه‌یدا هاتون، پی‌سای درن‌دۆنگ ده‌کا که ئه‌و به‌نده ئی وه‌فایی نه‌بی-کاک محمه‌د عه‌لی قه‌رده‌اغی له کۆبه‌ی په‌ری (۱۵۵)، دیوانی وه‌فایی چاپی به‌غدادا وه‌ک ئی‌مه به‌درن‌دۆنگی چاپی کردووه؟!." (۳)

ئه‌یویبیان به‌پیره‌وی له قه‌رده‌اغی ئه‌م تیک‌سته‌ی هیناوه‌ته‌وه و له هه‌یج کام له ده‌ست‌نوسه‌کانی به‌رده‌ستیدا نه‌بوون، راستیبه‌که‌ی ئه‌وه‌یه که هی وه‌فایی نیبه، به‌لکو هی (مه‌لا سالحی حه‌ریق)ه و له دیوانه‌که‌ی‌یشیدا هاتووه. بگه‌رپه‌وه بۆ دیوانی حه‌ریق، لیک‌کۆلینه‌وه‌ی سه‌ید نه‌جمه‌ددینی ئه‌نیسی، مه‌هاباد، ۱۳۶۸، ل: ۱۶۲، کیش: ره‌مه‌لی هه‌شتی مه‌حزووف: (فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلن). (۴)

ئه‌وانه‌ی پی‌شه‌وه که خراوه‌ی روو ئه‌و په‌راویژ و کارانه بوون که پی‌شته‌ر له‌سه‌ر ئه‌م هۆنراوه‌یه ئه‌نجام دراوه و نووسراوه، جگه له‌وه‌ی که مامۆستا قه‌رده‌اغی یه‌ک نوسخه‌ی له به‌رده‌ستدا بووه و شیعره‌که‌ی داوه‌ته پال وه‌فایی، نووسه‌رانی دواتر هه‌یج به‌لگه‌یه‌کیان له به‌رده‌ستدا نه‌بووه و هه‌موویان په‌یره‌وییان له رپبازه‌که‌ی مامۆستا قه‌رده‌اغی کردووه، سه‌رچاوه‌ی به‌رده‌ستیان ته‌نیا ئه‌و چاپه‌ی ئه‌و بووه و هه‌یچی تر.

شیعره‌که له دیوانی حه‌ریق دا

جگه له‌و سه‌رچاوه‌ی دیوانی وه‌فایی که خستمانه

روو و باسیان له‌و هۆنراوه‌یه کردووه، هه‌روه‌ها له دیوانی (حهریق)یشدا که دوو جار چاپ کراوه، شیعره‌که هاتووه.

له دیوانی حه‌ریق چاپی سه‌ید نه‌جمه‌ددین دا ئه‌م غه‌زه‌له به بئ هه‌یج سه‌رچاوه و ناوی ده‌ست‌نوس و به‌یاز و که‌شکۆلی‌ک له دیوانی حه‌ریق دا هینراوه، جگه له‌وه‌یش نه وینه‌ی ده‌ست‌نوسه‌یک و نه باسی هه‌یج سه‌رچاوه‌یه‌کی له په‌راویژدا نه‌کردووه و نه‌هیناوه، له کتیبه‌که‌یشدا ئاماره به‌ده‌ست‌نوسی (مه‌حموودی شابه‌نده‌ر) و چه‌ند به‌یازیک که سوودی لی وه‌رگرتووه له کتیبه‌که‌دا باس کردووه، به‌لام هه‌یج هۆنراوه‌یه‌ک په‌راویزی بۆ نه‌کراوه له‌چی سه‌رچاوه‌یه‌ک هاتووه و وه‌رگیراوه، ئه‌مه له لایه‌ک و له لایه‌کی تریشه‌وه هۆنراوه‌ی نیو ئه‌م چاپانه‌یش له‌گه‌ڵ یه‌کتربدا جیاوازی وشه‌یی زۆریان تیدا هه‌یه.

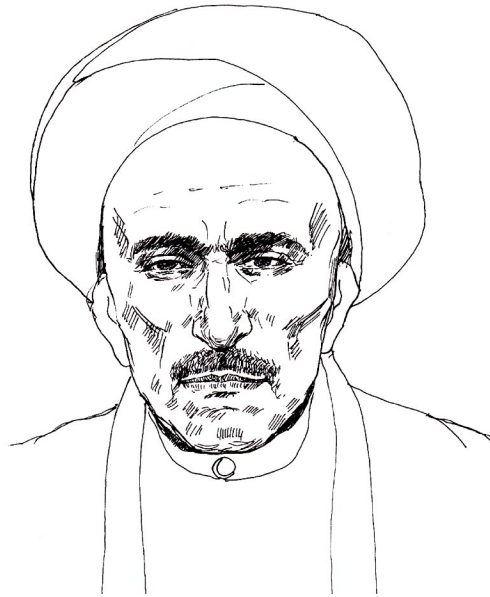
دوای ئه‌م چاپه‌ی سه‌ید نه‌جمه‌ددین، نه‌وزاد که‌له‌هور (دیوانی حه‌ریق)ی به‌ لیک‌دانه‌وه‌وه له بلاوکراوه‌کانی نووسینگه‌ی ته‌فسیر له شاری هه‌ولتیر، له لاپه‌ره (۱۲۰-۱۲۳) دا ئه‌م غه‌زه‌له‌ی هیناوه و چاپ کردووه (۵)، ئاماده‌کاری ئه‌م دیوانه‌یش بئ هه‌یج سه‌رچاوه و به‌لگه‌یه‌ک ئه‌م شیعره‌ی له دیوانی حه‌ریق دا جیگیر کردووه.

وه‌ک وتمان ته‌نیا که‌سه‌یک که سه‌رچاوه‌یه‌کی گومانای له به‌رده‌ستدا بوو بیت و بئ به‌لگه‌ هۆنراوه‌که‌ی خستبیته روو، مامۆستا قه‌رده‌اغی بووه و ئه‌وانی تری له سه‌رچاوه‌که‌ی مامۆستاوه وه‌ریان گرتووه. له دیوانی (حهریق)یشدا شیعره‌که به بئ سه‌رچاوه هینراوه.

ئه‌وه‌ی جیگه‌ی باسه مامۆستا قه‌رده‌اغی دوای دیوانی حه‌ریق، دیوانه‌که‌ی چاپ کردووه و شیعره‌که‌یش له دیوانی (حهریق)دا هاتووه و مامۆستا نازانم ئه‌وکاته دیوانه‌که‌ی دیوه یان نا! به‌رپزیشیان ئاماره‌یان به‌وه نه‌کردووه.

خال‌یکی تر که جیگه‌ی باسه ئه‌وه‌یه له شیعره‌که‌ی دیوانی وه‌فایی دا ناوی شاعیر نه‌هاتووه و به‌یتی کۆتایی نوقسانه، به‌لام شیعره‌که له دیوانی حه‌ریق دا به‌یتی کۆتایی هاتووه و ناوی شاعیریشی تیدا هاتووه.

جگه له‌و سه‌رچاوه‌ی سه‌ره‌وه که باسمان کردن، له‌م ماوه‌یه‌دا نوسخه‌یه‌کی ترمان له ده‌ست‌نوسه‌کانی عه‌لی که‌مال باپیر ئاغای شاعیر ده‌ست که‌وت و چه‌ند پارچه شیعره‌یکی حه‌رقی تیدا بوو، یه‌کتیک له‌و شیعرانه، ئه‌م شیعره بوو، به‌ باشم زانی ئه‌م هۆنراوه‌یه که له‌نیوان دوو شاعیردا تیراماوه و هه‌یج که‌سه‌یکیش ئه‌م شیعره‌ی به‌ لای شاعیریکدا ساغ نه‌کردووه‌ته‌وه، به‌پیتی سه‌رچاوه‌کان

حەریق

سەرەتا دا ناوی شاعیری نووسیوه، ههروهها له بهیتی کۆتایییدا لهو بهیتهی که له دیوانی وهفایی دا نههاتوو، بهیتهکه هاتوو و نازناوی شاعیریشی تیدا هاتوو، شیعرهکهیش وهک نهو شیعرهیه که له دیوانی حەریق دا هاتوو، تنیسا هەندێ جیاوازی وشهیی تیدا بهدی دهکرت، دهتوانین نهوهیش بلتین که ههموو نوسخهکان جیاوازی وشهییان تیدا ههیه، بۆ نمونه له جیگهی (با) نووسراوه (زوو)، له جیگهی (وهعیدی) نووسراوه (وهعیده)، ههروهها له شوینی (ئاوری پرووت) ئاتهشی (پرووی) و (عیشقت = عیشق) ... هاتوو، نهمانه و چهند وشهیهکی تر که له نوسخهکاندا به جیاوازییهوه هاتوو و بهدی دهکرت.

شیعره که له سی سەرچاوهدا

لیردها پیوسته دهقی شیعرهکه له هه ر سی سەرچاوه کهدا بهتینیهوه.

۱- شیعره که له دیوانی وهفایی دا:

چاوه پتی موزدهی نهسیم، تا له گولشن دیتهوه
به لکه فهرمایش بکا گول، بولبولم با بیتهوه
وا وهعیدی بهفری زستانه فیراقم کهوته دل
مه ر به بای وهعهدی ویسالت کیتی دل رهش بیتهوه
میروهه می زولفت له دهوری ئاتهشی پرووت بئ، چلۆن
ناگری عیشقت به ناوی چاوی من دهکوژیتهوه؟!
سوچی زولفت بوو که پهروانهی دل م پرووی کرده پرووت
ناگری وهسلی شهم و پهروانه شهو دهکرتیهوه
خهتتی میهر و زولف و خالی حوجهتی مولکی دل
نهقشی نهو موهره به ناوی "خوهرخوره" ناچیتیهوه
دل له ترسی چاو بوو، پرووی کرد له میحرابی برۆت
تیسته بیستومه له چینی زولفی جی ناییتیهوه
کیتی هیجرت خسته سه رشان و دل م پتی خستوه
تا نهگا دهستی به زولفت زهحمه ته ههلسیتیهوه
سه د کهرته خستمته گیتی مههله کهی بهحری فیراق
ئاخری قوللابی موزگانت ده ر دیتیتیهوه
مه زرهعی میهر و مهحبه بهت توخمی وهسلی شین
نه کرد

گول به شادی داده چتیم خاری غم ده رویتیهوه
خۆت ده زانی موده تیکه سه ر و پامالی جه فام
کهی وهکو نهقشی قهدهم سه ر نیمه ژیر پیتیهوه؟
دل نهوا کهوتوته زیندانی غم و قوربانتم
تاییکی زولفت بنیره به لکه بۆم ده رویتیهوه

قسه یان له سه ر بکه یین و به پشت بهستن بهو سەرچاوانه ساغی بکه یینه وهو له دیوانی یه کتیک لهو شاعیرانه شیعره که جیگیر بکرت.

بۆ ساغکردنه وهی ئەم شیعرهیش پیوستمان به چهند خالکی گرنکه بۆ سه لماندن و باوه رپیکردنی خوینهر بهو به لگانهی ده یخه یه روو.

۱- دهستنوسی خودی شاعیر، یان دهستنوسییک که له سالی ژیان و ژینییه وه نزیک بیت.

۲- دهستنوسییک نه گه ر له سالی شاعیریشه وه دوور بیت، به لام جیگه ی پروا بیت و دهستکاری شیتیهی نووسین و یاری پیکردنی بهیتهکان و نه لا و لای پئ نه کرابیت. ئەم دهستنوسه له سالانی ۱۹۰۰ به دواوه نووسراوه و پيشکەش کراوه به ئەحمەد موختار جاف و سالی له دایکبونی هەندیک له نهوهکانی عوسمان پاشای جافی پتیهوه.

نیمه لیردها دهستنوسییکمان له بهردهسته هی عهلی کهمال باپیر ئاغای شاعیره (۶)، کهشکۆلنوس خۆی شاعیره، نووسه ر و لیکۆلهر و رۆژنامه نووسی دهورهی خۆی بووه، له دهورهی شاعیریشه وه زۆر دوور نییه.

کهشکۆلنوس له کهشکۆله کهیدا دوو پارچه شیعری حه ربی هیتاوه، وهک (نهوای ناله ی حه زینم...، چاوه پتی موزدهی نهسیم...)، ئەم پارچه شیعره "چاوه پتی موزدهی نهسیم" جگه له وهی کهشکۆلنوس له

توو خودا تاکه‌ی له تاریکی شهوی هیجرانی تو
 دهسته و نه ژنۆم دابنشیم: ره‌ببی که‌ی رۆژ بپیتته‌وه؟!
 بئ ئیشاره‌ی هیکه‌تولعه‌ینی شیفات نایه‌ شیقام،
 خۆت ده‌زانی زامی دووری سه‌خته‌ خوش ناپیتته‌وه
 فیکری من چونکه‌ ده‌قیقی عاشقی قه‌ددی نه‌وه
 موو له‌ موو گیراوه، چبکه‌م لیک جوئ ناپیتته‌وه!؟

۲- شیعیره‌که‌ له‌ دیوانی حه‌ریق دا:

ئه‌مه‌یش هۆنراوه‌که‌ به‌ که‌ له‌ به‌که‌م چاپی دیوانی حه‌ریق
 دا هاتوو:

چاوه‌رتی موژده‌ی نه‌سیم، تا له‌ گولشه‌ن دیتته‌وه
 به‌لکه‌ فه‌رمایش بکا گول، بولبولم با بپیتته‌وه
 وا وه‌عیده‌ به‌فری زستانی فیراقت که‌وته‌ دل
 مهر به‌ بای وه‌عده‌ی ویسالت کیتی دل ره‌ش بپیتته‌وه
 میروه‌حه‌ی زولف له‌ ده‌وری ناته‌شی پرووت بئ، چلۆن
 ناگری عیشتت به‌ ناوی چاوی من ده‌کوژیتته‌وه؟
 سووچی زولفت بوو که‌ په‌روانه‌ی دل‌م پرووی کرده‌ پرووت
 ناگری وه‌سلی شهم و په‌روانه‌ شه‌و ده‌گرپیتته‌وه
 خه‌تت و مووری زولف و خالت حوججه‌تی مولکی دل‌ه
 نه‌قشی نه‌و موژه‌ به‌ ناوی "خوپ‌خوپه" ناچیتته‌وه
 دل‌ له‌ ترسی چاوه‌که‌ت پرووی کرده‌ میحرابی برۆت
 ئیسته‌ بیستومه‌ له‌ چینی زولف جیتی ناپیتته‌وه
 کیتی هیجرت خسته‌ سه‌رشانی دل‌م پیتی خسته‌وه
 تا نه‌گا ده‌ستی به‌ زولفت زه‌حه‌مه‌ ته‌ هه‌ستیتته‌وه
 سه‌د که‌رپت خسته‌مه‌ گیز و مه‌هله‌که‌ی به‌حری فیراقت
 ناخری موژگانی قوللابت ده‌رم دینیتته‌وه
 مه‌زره‌عه‌ی میهر و مه‌حه‌به‌ت توخمی وه‌سلی شین نه‌کرد
 گول به‌ شادی داده‌چیتیم خاری غه‌م ده‌روپیتته‌وه
 خۆت ده‌زانی موده‌تیکه‌ گه‌ردی پامالی جه‌فام
 که‌ی وه‌گ نه‌قشی قه‌ده‌م سه‌ر دینمه‌ ژیر پیتته‌وه؟
 دل‌ نه‌وا که‌وتوته‌ زیندانی غه‌مت، قوربانتم
 تایه‌کی زولفت بنیره‌ به‌لکه‌ بو‌م ده‌رپیتته‌وه
 تو خودا تاکه‌ی له‌ تاریکی شه‌وی هیجرانی تو
 ده‌سته‌ و نه‌ ژنۆم دابنشیم، ره‌ببی که‌ی رۆژ بپیتته‌وه؟!
 بئ ئیشاره‌ی هیکه‌تولعه‌ینی شیفات نایه‌ شیقام،
 خۆت ده‌زانی زامی دووری سه‌خته‌ خوش ناپیتته‌وه
 فیکری من چونکه‌ ده‌قیقه، عاشقی قه‌ددی نه‌وه
 موو له‌ موو گیراوه، چبکه‌م لیک جوئ ناپیتته‌وه!؟
 زه‌خمی دل‌ بئ مه‌ره‌مه‌ی وه‌سلی به‌ ناسۆر که‌وتوو
 ئه‌ی (حهریق) باسی مه‌که‌ توو خواب با نه‌کولیتته‌وه

۳- شیعیره‌که‌ له‌ ده‌ست‌نوسه‌که‌ی که‌مالی دا:

نابئ ئه‌وه‌یش له‌بیر بکه‌ بن له‌م ده‌ست‌نوسه‌دا چه‌ند
 خالیک‌ی گزنگ هه‌یه‌ و پتیبسته‌ به‌رتنه‌ روو:
 ۱- له‌سه‌ر هه‌ر هۆنراوه‌یه‌ک ناوی شاعیر نووسراوه.
 ۲- شیعیره‌که‌ هه‌مان شیعری ئاماژه‌ پیکراو و جئ
 مه‌به‌سته‌که‌یه.

۳- له‌ کۆتایی غه‌زه‌له‌که‌وه‌ ناوی شاعیر هاتوو.

۴- ده‌ست‌نوسه‌که‌ زۆر له‌ دوا‌ی کۆچی دوا‌یی شاعیره‌وه
 نووسراوه‌ و زۆر له‌ سه‌رده‌می شاعیره‌وه‌ دوور نییه‌.

ئه‌مه‌یش ده‌قی شیعیره‌که‌ی چاوه‌رتی موژده‌ی نه‌سیم...
 که‌ له‌ که‌شکۆله‌که‌ی که‌مالی دا هاتوو:

چاوه‌رتی موژده‌ی نه‌سیم، تا له‌ گولشه‌ن دیتته‌وه
 به‌لکه‌ فه‌رمایش بکا گول، بولبولم زوو بپیتته‌وه
 وا وه‌عیده‌ به‌فری زستانه‌ فیراقت که‌وته‌ دل
 مهر به‌ بای وه‌عده‌ی ویسالت کیتی دل ره‌ش بپیتته‌وه
 میروه‌حه‌ی زولف له‌ ده‌وری ناته‌شی پرووی بئ، چلۆن
 ناگری عیشتت به‌ ناوی چاوی من ده‌کوژیتته‌وه!؟
 سووچی زولفت بوو که‌ په‌روانه‌ی دل‌م پرووی کرده‌ پرووت
 ناگری وه‌سلی شهم و په‌روانه‌ شه‌و ده‌گرپیتته‌وه
 دل‌ نه‌وا که‌وتوته‌ زیندان غه‌مت، قوربانتم
 تایه‌کی زولفت بنیره‌ به‌لکه‌ بو‌م ده‌رپیتته‌وه
 توو خودا تاکه‌ی له‌ تاریکی شه‌وی هیجرانی تو
 ده‌سته‌ و نه‌ ژنۆم دابنشیم، ره‌ببی که‌ی رۆژ بپیتته‌وه؟!
 بئ ئیشاره‌ی (رحمت‌العین) شیفات نایه‌ شیقام،
 خۆت ده‌زانی زامی دووری سه‌خته‌ خوش ناپیتته‌وه
 فیکری من چونکه‌ ده‌قیقه، عاشقی قه‌ددی نه‌وه
 موو له‌ موو گیراوه، چبکه‌م لیک جوئ ناپیتته‌وه!؟
 زه‌خمی دل‌ بئ مه‌ره‌مه‌ی وه‌سلی به‌ ناسۆر که‌وتوو
 ئه‌ی (حهریق) باسی مه‌که‌ توو خواب با نه‌کولیتته‌وه

ئه‌وه‌ی جیگه‌ی وتن بیت له‌م ده‌ست‌نوسه‌ و شیعیره‌دا
 ئه‌وه‌یه‌ که‌ جگه‌ له‌وه‌ی هه‌ندئ جی‌او‌ازی وشه‌بی به‌دی
 ده‌کریت، کۆی به‌یته‌کانی ئه‌م شیعیره‌ له‌ که‌شکۆله‌که‌دا
 (۹) به‌یته‌ و له‌ دیوانه‌کاندا (۱۴) به‌یته‌، جگه‌ له‌وه‌یش
 جی‌گۆرکی به‌ هه‌ندئ به‌یت کراوه، ئه‌م به‌یتانه‌یش له
 نوسخه‌ی که‌مالی دا نه‌هاتوو:

خه‌تتی میهر و زولف و خالی حوججه‌تی مولکی دل‌ه
 نه‌قشی نه‌و موهره‌ به‌ ناوی "خوپ‌خوپه" ناچیتته‌وه
 دل‌ له‌ ترسی چاوی بوو، پرووی کرده‌ میحرابی برۆی

نیسته بیستومه له چینی زولفی جیتی نابیته وه
 کیتی هیجرت خسته سهرشان و دلیم پیتی خستوه
 تا نهگا دهستی به زولفت زحمه ته ههستیته وه
 سه دههت خستمته گیتی مهله که ی به حری فیراق
 ناخری قولابی مورگانت درم دینیته وه
 مه زهعه میهر و مه حبهت توخمی وه سلی شین
 نه کرد

گول به شادی داده چیتیم خاری غم دهرویته وه
 خۆت ده زانی موده تیکه سهر و پامالی جه قام
 که وهک نه قشی قه دم سهر نیتمه ژیری پیتته وه؟
 لیره دا ده مه وی ئه وه بلیم جگه له وهی چند به بیتیک له
 نوسخه که ی که مالی دا نه هاتوه، به لام ناوی شاعیر و
 ئه وه به یته ی پالپشتی قسه کافان دهکات و کاری
 نوسخه که له وهی که شاعر که هی حهریقه، خالیکی
 گرنگه بۆ نیتمه که شاعر که به لایه کدا ساغ بکرتته وه. له
 کۆتاییدا ده مه وی کۆلینه وه که له ئه نجامیکدا بخه مه روو.

ئه نجام

ههر یهک له چاپه کانی دیوانی وه فایبی بی هیج
 به لگه یهک، هۆنراوه که بیان داوه ته پال وه فایبی و هیج
 دهستنووسیکی بهردهستیشیان شاعر که ی دابیتته پال
 وه فایبی به لگه بیان نه خستوتته روو. له (دیوانی
 حهریق) بشدا جگه له وهی باسی سه رچاوه کانی دیوانی
 حهریق نه کراوه و له چی سه رچاوه یهک وهری گرتوه، به لام
 له هۆنراوه که دا له رووی به یته وه به بهراورد له گه ل دیوانی
 وه فایبی دا، ئه وهی وه فایبی (۱۴) به یته و ئه وهی حهریق
 (۱۵) به یته، به یته کۆتایی ناوی شاعیری تیدایه.
 که شکۆلی که مالی (۹) به یته و به یته کۆتایی له گه ل

دیوانی حهریق دا یهک ده گرتته وه و پالپشتی ئه وه مان
 دهکات بلتین ئه م شاعر ه هی (حهریق) ه، ههر چه نده
 چند به یته کیشی له ناوه راسته وه نه هاتوه.

له کۆی ئه وه بهراوردانه ی خستمانه روو، پیمان وایه
 هه م له رووی شتواری نووسین و وشه ییه وه هۆنراوه که له
 نووسین و نووسراوی (حهریق) ه وه نزیکتره تا وه فایبی،
 جگه له وه یسه به یته کۆتایی پالپشتی ته واومان دهکات
 بۆ ئه وهی بلتین ئه م شاعر ه هی وه فایبی نییه و هی
 (حهریق) ه.

که واته به دوو خال ده توانین بلتین ئه م شاعر ه هی
 (حهریق) ه نهک وه فایبی، له رووی شتواری و ناوی
 شاعیره وه که دوو خالی گرنگ بۆ ناسینه وهی هۆنراوه ی
 ههر شاعیریک که جیگه ی گومان بیت، هیوادارم له
 داها توو دا دهستنووسی شاعیر خۆمان بکه ویتته بهردهست
 و پالپشتی زیاتر و وردترمان بۆ دهریخات و بخاته روو.

پهراویز و سه رچاوه کان:

- ۱- دیوانی وه فایبی: کۆکردنه وه، محهمد علی قه رهداگی، چاپی یه که م، چاپخانه ی رستمخانی، بلاوکه ره وه (ناشر) انتشاراتی کوردستان له سنه - ۱۳۸۱ هه تار.
- ۲- دیوانی وه فایبی: سهید عوبهیدوللای نه یوبیانی مه رکه زی "بهره" کاری له سه ر کردوه و له ساغ کردنه وه و پیتشه کی نووسین و ناماده کردنی، د. عوسمان دهستی، له بلاوکه راهی ئه کادییای کوردی، چاپخانه ی حاجی هاشم- ههولیر، ۲۰۱۲، لاپه ره (۲۹۴-۲۹۵).
- ۳- دیوانی وه فایبی: کۆکردنه وه، محهمد علی قه رهداگی، لیکۆلینه وه، لیکدانه وه و له سه ر نووسینی- محهمد سه عید نه جاری (ناسۆ)، چاپی یه که م، له بلاوکه راهه کانی کوردستان (انتشارات کردستان)، ۱۳۹۰، لاپه ره (۲۷۶-۲۷۸).
- ۴- دیوانی حهریق: سهید نه جمه دینی ئه نیسی، چاپی نیکنام، به هاری ۱۳۶۸ ی هه تار- مه هاباد، لاپه ره (۱۶۲-۱۶۳).
- ۵- دیوانی حهریق: لیکۆلینه وهی، نه وزاد که له ور، له بلاوکه راهه کانی نووسینگه ی ته فسیر- ههولیر، لاپه ره (۱۲۰-۱۲۳).
- ۶- که شکۆلی علی که مالی باپیر ناغای شاعیر، بریتیه له چند که شکۆلیک به هه مان په ره و شپوهی نووسین که بۆ نه حمه د موختار به گی جاف نووسراوه.

